

§ 4. 1. Do generalnej modernizacji należy zaliczać zadania inwestycyjne polegające na kompleksowej zmianie technicznego wyposażenia obiektu handlowo-magazynowego (bazy magazynowej bądź poszczególnych magazynów usługowo-produkcyjnych) wraz z niezbędnymi w tym zakresie robotami budowlano-montażowymi w ramach posiadanej powierzchni handlowo-magazynowej i spełniające następujące warunki:

- 1) cykl realizacji nie przekracza długości cyklu normalnego obowiązującego dla takich samych lub podobnych obiektów nowych,
- 2) udział robót budowlano-montażowych (z wyłączeniem montażu maszyn i urządzeń) w wypadku mechanizacji procesów magazynowania nie przekracza 25%, z wyjątkiem zadań, w których udział robót budowlano-montażowych nie może przekraczać udziału tych robót w razie budowy nowego, podobnego obiektu (urządzenia),
- 3) efektywność inwestycji (mierzona okresem zwrotu nakładów liczoną według obowiązujących wytycznych branżowych) jest wyższa lub co najmniej równa efektywności porównywalnego wariantu, polegającego na budowie nowego lub rozbudowie analogicznego obiektu.

2. Jeżeli zadanie inwestycyjne nie spełnia jednego z warunków, o których mowa w ust. 1, traktuje się je jako rozbudowę.

3. Jeżeli program przedsięwzięcia inwestycyjnego polegającego na generalnej modernizacji jest realizacyjnie podzielny i umożliwi sukcesywne uzyskiwanie wymiernych efektów gospodarczych, całość tego przedsięwzięcia powinna być podzielona na poszczególne zadania, odpowiadające etapowym efektom.

§ 5. W ramach większych przedsięwzięć inwestycyjnych, których program (założenia techniczno-ekonomiczne) obejmuje łącznie modernizację i rozbudowę zakładu, z wewnętrznym podziałem na poszczególne zadania, do inwestycji odtworzeniowo-modernizacyjnych należy zaliczać zadania spełniające kryteria określone w § 1—4.

§ 6. 1. Kryteria zaliczania inwestycji do modernizacyjnych oraz ich podziału stosuje się w programowaniu, projektowaniu, planowaniu, finansowaniu oraz sprawozdawczości z realizacji inwestycji, poczynając od planu na 1979 r.

2. Inwestycje modernizacyjne spełniające ustalone kryteria korzystają z uprzywilejowań przewidzianych w systemie planowania, kredytowania, zlecenia robót i dostaw oraz nagradzania uczestników procesu inwestycyjnego, zgodnie z obowiązującymi w tym zakresie przepisami.

44

ZARZĄDZENIE PREZESA URZĘDU PATENTOWEGO POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

z dnia 2 lutego 1979 r.

w sprawie pierwszeństwa z imprez organizowanych na terenach Międzynarodowych Targów Poznańskich.

Na podstawie art. 24 ust. 2 i art. 78 ustawy z dnia 19 października 1972 r. o wynalazczości (Dz. U. Nr 43, poz. 272), art. 18 ustawy z dnia 28 marca 1963 r. o znakach towarowych (Dz. U. Nr 14, poz. 73) i § 11 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 29 stycznia 1963 r. w sprawie ochrony wzorów zdobniczych (Dz. U. Nr 8, poz. 45) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Wystawienie wynalazku lub wzoru użytkowego na następujących imprezach:

- 1) Giełdzie Krajowej „Wiosna 79”, odbywającej się od dnia 12 marca 1979 r. do dnia 16 marca 1979 r.,
- 2) imprezie pn. „Międzynarodowy Salon Techniki Napędowej i Automatyzacji Miejsca Pracy «Dynamotechnika»”, odbywającej się od dnia 7 kwietnia 1979 r. do dnia 11 kwietnia 1979 r.,
- 3) imprezie pn. „Międzynarodowy Salon Przemysłu Rozrywkowego «Intersonic»”, odbywającej się od dnia 5 maja 1979 r. do dnia 8 maja 1979 r.,
- 4) Międzynarodowych Targach Poznańskich, odbywających się od dnia 10 czerwca 1979 r. do dnia 19 czerwca 1979 r.,
- 5) Targach Krajowych „Jesień 79”, odbywających się od dnia 9 września 1979 r. do dnia 15 września 1979 r.,
- 6) Międzynarodowej Ekspozycji Maszyn Poligraficznych „Poligrafia” oraz imprezie pn. „Międzynarodowy Salon Techniki Pakowania i Magazynowania «Taropak»”, odbywających się od dnia 14 października 1979 r. do dnia 19 października 1979 r.

daje prawo do uzyskania w Urzędzie Patentowym Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, zwanym dalej „Urzędem Patentowym”, patentu na wynalazek lub prawa ochronnego na wzór użytkowy z pierwszeństwem według daty

ich wystawienia na tych imprezach w wymienionych wyżej okresach.

2. Wystawienie wzoru zdobniczego na imprezach określonych w ust. 1 daje prawo do uzyskania w Urzędzie Patentowym rejestracji wzoru zdobniczego z pierwszeństwem według daty jego wystawienia.

3. Zamieszczenie znaku towarowego na towarze wystawionym na imprezach określonych w ust. 1 daje prawo do uzyskania rejestracji znaku towarowego z pierwszeństwem według daty wystawienia towaru.

§ 2. 1. Przyznanie pierwszeństwa w wypadkach, o których mowa w § 1 ust. 1, następuje z zachowaniem warunków określonych w § 13 zarządzenia Prezesa Urzędu Patentowego Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej z dnia 21 grudnia 1972 r. w sprawie ochrony wynalazków i wzorów użytkowych (Monitor Polski z 1973 r. Nr 1, poz. 4) oraz w § 2 ust. 2 załącznika do wymienionego zarządzenia.

2. Przyznanie pierwszeństwa w wypadkach, o których mowa w § 1 ust. 2 i 3, następuje z zachowaniem warunków określonych w rozporządzeniu Prezesa Rady Ministrów z dnia 22 maja 1963 r. w sprawie pierwszeństwa do uzyskania patentu na wynalazek albo rejestracji wzoru użytkowego, wzoru zdobniczego lub znaku towarowego w przypadkach wystawienia wynalazku i wzoru na wystawie publicznej w Polsce lub za granicą albo zamieszczenia znaku towarowego na towarze wystawionym na takiej wystawie (Dz. U. z 1963 r. Nr 23, poz. 133 i z 1972 r. Nr 54, poz. 351).

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Urzędu Patentowego Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej: J. Szomański